

Kedves Barátom!

Levelet megkaptam; köszönöm a hírcit és érdeklődését. Úgyjában a legújabb az, hogy január 11-én telefonált a török követség titkárnője, hogy Ankarából hivatalos irat érkezett az egyetemről, (ő "kínvessés"-nek mondotta) és vizum is, s hogy a tanácsos úr bejelni öhajt velm. Azt válaszoltam, hogy akár mikor, akár azonnal is szívesen be-megyek. Szombaton délelőtt 11 órában egyeztünk meg. Szombaton szombaton délelőtt 9-hor tele-
fonáltak, hogy a tanácsos úr beteg lett, s majd telefonálnak, ha már meggyógyult. Hát bizony, azóta sem gyógyult még meg. -
Igen hideg az idő, sok az influenzás. -
Viszont, bár többször érdeklődtem telefonon az ügyet a tanácsos úr magának tartja fenn, pedig azt is megtelefonáltam, hogy addig nem tudok az utasításom érdeké-
ben semmit sem kezdeni, amíg a követ-
ség legalább 2-3 soros értesítést nem küld arról a külügyminisztériumnak, hogy engem az ankarai egyetemre meghívtak. Ebben az eset-
ben ugyanis a külügy értesítést küld a művelődés-
ügyi minisztériumnak és ott elintézik az utlevél-
ügyet. Exrel szemben ha én magánúton intézom az utlevélügyet, 60 napot vesz igénybe, és még az sem biztos, hogy megkapom. -
Érdel: most várok. Remélem, hogy hétfőn már be fog menni a tanácsos úr a kö-
vetségre. Ha már van dokumentum, amire

támaszkodni, hivatkozni lehet, a művelődésiügyi
minisztérium gyorsan cselekedhet, hiszen ők akarják
a kulturális kapcsolatokat. A delegáció, amelyik
Ankarában járt, a pesti egyetem rektorától (Ortu-
tay Gyula pref., a Magyar Dolgozók Pártja elnöke, Jálasi
István dékánból állott). Ez az egész dolog annyi-
nehézséggel van összekötve, hogy csak akkor hi-
sem el, hogy elutazom, ha már a vonaton
ülök.

Káldy-Nagy Gyula panaszkodott nekem, hogy nem le-
hetett most hivatalos meghívást kapni az Ön szá-
mára sem az egyemtől, sem az Akadémia részé-
ről, hogy csak formális meghívásra van lehető-
ség. Pedig Káldy-Nagy sokat szaladgál, hogy
minél kedvezőbbben tudja előkészíteni az Ön
utját, illetve budapesti tartózkodását. A ma-
gunk részéről mi is felajánljuk (-felcsigom és
én-), hogy nálunk szálljon meg. Magát a kosz-
tot nem tudjuk biztosítani, csak vasárnap, mert
hétköznapokon vendéglőből étkeziünk.

Jó munkát és a jó munkához jó egészséget kíván
szíves üdvözléssel

Rásonyi László

1963 jan. 19.